

Adam Puslojić, pjesnik, eseista
Čudesni medjuoblik

Ove Mijove skulpture u kamenu se moraju primati i kao netaknuta priroda. To je ono što mene ushićuje u njegovim skulpturama. Ako pogledamo kako on maestralno kombinuje urađeni, dakle, dorađeni kamen i netaknuti kamen. Posmatrajući ova dva oblika – sudara prirode i umetničke intuicije, došao sam na jednu pomisao, gde me je moja jednaestogodišnja kćerkica, koja je bila na izložbi, strahovito uputila. Naime, ona je ćutala posmatrajući skulpture. Ne znam šta mi bi – ja kažem: "Evo, glava konja"; ona gleda i kaže: "lažeš, to je glava žene".

Ja vidim nešto ingeniozno: Mijo pravi i među-oblike. To su te njegove najdragocenije forme i najdragocenije pouke. One su, možda, za nijansu iznad ova tri velemajstora svetske skulpture XX veka.

Dakle, on dolazi do ideje intuitivno, ingeniozno, da pravi međuoblik. Evo, iz jednog ugla je to glava žene, iz drugog ugla je to glava konja.

Kada je reč o skulpturama, bilo da su u drvetu ili kamenu, mi vidimo Mijovu posvećenost stvaralačkom činu, ali činu povratka, reintegracije sa prirodom. Možda i ona, gotovo romantičarska, rusovska floskula o povratku u netaknutu prirodu, u Mijovom delovanju poprima jednu veličanstvenu ilustraciju. (1992)